

مسیح در قصر
خاطرات اصغر کورنگی
(سرتیپ بارنشته شهربانی)

به کوشش:
مهسا جزینی

سرشناسه	: کورنگی، اصغر، ۱۳۰۷ -
عنوان و نام پدیدآور	: مسیح در قصر: خاطرات اصغر کورنگی (سرئینپ بازنشسته شهربانی) / مهسا جزینی.
مشخصات نشر	: تهران: روزنه، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۳۲۰ ص.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۴-۶۹۱-۱
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیا
موضوع	: کورنگی، اصغر، ۱۳۰۷ - -- خاطرات
موضوع	: پلیس -- ایران -- خاطرات
موضوع	: Police -- Iran -- Diaries
شناسه افزوده	: جزینی، مهسا، ۱۳۵۹ -
رده‌بندی کنگره	: HV ۸۲۴۲/۵۶/۱۲۵۹ ۱۳۹۶
رده‌بندی دیوینی	: ۳۶۳/۲۰۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۷۷۶۹۸۰

مسیح در قصر

(خاطرات اصغر کورنگی سرئینپ، بازنشسته شهربانی)

مهسا جزینی

صفحه آرا: سحر مداح

طرح جلد: حمید اقدسی یزدی

چاپ اول: ۱۳۹۷

قیمت: ۳۲۰۰۰ تومان

چاپ و صحافی: روزنه کار

آدرس: خیابان مطهری، خیابان میرزای شیرازی جنوبی، پلاک ۲۰۲ طبقه ۲، انتشارات روزنه

تلفن: ۸۸۸۵۳۶۳۱-۸۸۸۵۳۷۳۰ نمابر: ۸۶۰۳۴۳۵۹

سایت: www.rowzanehnashr.com

telegram.me/rowzanehnashr

rowzanehnashr

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۳۴-۶۹۱-۱ ISBN: 978-964-334-691-1

تمام حقوق برای ناشر محفوظ است

فهرست

۷	پیش‌گفتار
۹	مقدمه
۱۵	فصل ۱: دوران کودکی
۲۷	فصل ۲: ورود به دستگاه پلیس
۳۷	فصل ۳: انتقال به آبادان
۵۵	فصل ۴: انتقال به اصفهان
۶۳	فصل ۵: انتقال به شهرضا
۷۱	فصل ۶: انتقال مجدد به شهربانی آبادان
۸۵	فصل ۷: انتقال به گنبدکاووس
۹۵	فصل ۸: انتقال مجدد به تهران و ریاست زندان قزوین
۱۲۷	فصل ۹: من و زندانیان سیاسی
۱۶۷	فصل ۱۰: ریاست اجرائیات شهرداری و گارد گمرکات
۱۷۷	فصل ۱۱: انقلاب و معاونت شهربانی
۲۰۷	فصل ۱۲: گرفتاری‌های اول انقلاب و یاد بعضی نفرات
۲۳۱	فصل ۱۳: درباره برخی افسران زندان قصر
۲۵۱	ضمائم
۲۵۵	مصاحبه‌ها
۲۹۶	تصاویر
۳۱۳	نمایه

پیش‌گفتار

خیلی اتفاقی با سرتیپ سابق کورنگی آشنا شدم. زندان قصر داشت به موزه تبدیل می‌شد و ما در سایت تاریخ‌نگاری دنیال افرادی بودیم که زمانی ساکن این زندان قصر قجری بودند. با محمد بستنده، داداد مرحوم طالقانی که زمانی در قصر زندانی بود تماس گرفتم تا وقتی بگیرم و درباره خاطراتش با او گفت‌وگو کنم، حین صحبت نمی‌دانم چه شد که نام رئیس سابق زندان را بر زبان آورد و گفت که همسایه ایم و گاهی هم‌دیگر را هم می‌بینیم و... برایم جالب شد. کجاو شدم درباره‌اش بیشتر بدانم. نشانی‌اش را گرفتم و بالاخره یکی دو روز بعد از این گفت‌وگو، خیلی خاطرم نیست. شاید ابتدا از گفت‌وگو استنکاف داشت. می‌گفت خیلی ملاحظاتی نیستند. راست هم می‌گفت در این مدت کسی سراغش نیامده بود برای گفت‌وگو. سرتیپ کورنگی اصفهانی بود و این همشهری بودن علتش بود یا هرچیز دیگر ولی در هر حال من را برای گفت‌وگو پذیرفت. خاطرات او از آن دوران به ویژه احساس صبی و رابطه کم‌نظیرش با برخی زندانیان سیاسی مانند آیت‌الله طالقانی، بازرگان و... آن قدر برای من جالب بود و تازگی و شگفتی داشت که پیشنهاد کردم خاطراتش را منتشر کند. به من گفته بود که بخش زیادی از خاطراتش را در سال‌های قبل در دفترچه‌هایی گردآوری کرده است. بخش‌هایی را هم در حین گفت‌وگوهای بعدی اضافه کردیم

و بعد از حک و اصلاح، شد این کتاب. خیلی وقتها که درباره عنوان کتاب صحبت می‌شد با نگرانی می‌پرسید: «اسمش را چه می‌خواهید بگذارید؟» روی کلمه زندانبان حساس بود و تمایلی نداشت به این نام از او یاد شود. راست می‌گوید سرتیپ کورنگی زندانبان نیست. پیرمرد خوش‌قلب اصفهانی که شاید به قول خودش دست رنگارود که به‌عنوان یک افسر جوان سروکارش به زندان بیفتد اما سعی کرد تفریری از خود به‌جا بگذارد که با تصاویر مرسوم و معمول از رئیس زندان و زندانبان فاسد زبانی داشته‌باشد. کورنگی در انتهای مستند کوتاهی که درباره او و محمد باهنر ساخته شده گفته است: «مسیح وقتی که از اورشلیم بیرون می‌رفت به مردم گفت با من مهربان باشد. مثل مهربانی یک زندانبان با زندانی. یعنی معتقد بوده زندانبان باید این قدر مهربان باشد. من قبل از این که فکر کنم افسر هستم، سعی می‌کردم یک انسان باشم.» او راست می‌گوید. این را بسیاری از کسانی که زمانی در زندان قصر، زندان بود هاند و دیگران قبل از حیات نیستند در خاطراتشان ثبت کرده‌اند و دیگرانی هم که هستند، شهادت می‌دهند. راننده او با برخی زندانیانش مانند محمد جواد حجتی کرمانی و سید کاظم موسوی بخاردری در بعد از انقلاب حتی از رابطه دوستی هم فراتر گذاشت و به رابطه کاری و همکاری رسید. خاطرات یک زندانبان از زندان قصر و حس درونی‌اش به افرادی مانند بازماندگان طالبانی که برای مدتی در زندان قصری که او رئیسش بود، زندانی بودند، عجیب و شاید گه‌گاه باورنکردنی است. خاطرات سرتیپ کورنگی فارغ از آنچه درباره حال و هوای زندانبان و رابطه او با زندانیان روایت می‌کند، حاوی نکاتی جالب و ارزشمند از فضای شهربانی در سال‌های پیش از انقلاب به ویژه در شهرهایی مانند اصفهان، آبادان و شهرضا است و می‌تواند به غنای تاریخ نگاری این حوزه کمک کند.